

Indtil i dag har regeringen været milevidt fra at realisere sine mål fra 1993 til 2000. Den private beskæftigelse er ikke vokset halvt så meget, som man forudsatte. Den offentlige service på fundamentale kerneområder, som f.eks. sundhedsvæsen og i forhold til de svage ældre, har fejlet. Det offentlige forbrug er til gengæld vokset langt kraftigere, end regeringen forudsagde. Skatterne er også steget, og de lovede skattelettelser i regeringens planer er langsomt skrumpet ind.

Nu er vi der så igen. Nu lover regeringen, at fra nu af holdes de samlede skatter i ro, men vi har jo set, hvad der så sker.

Det Konservative Folkeparti vil i modsætning til regeringen sætte handling bag de fine ord. Der skal skabes mange nye arbejdspladser i den private sektor, og danskerne skal have en større gevinst ved at øge arbejdsindsatsen. Der er i alt brug for at øge arbejdsstyrken med 85.000 personer frem til år 2010. En sådan fremgang skal realiseres, samtidig med at den demografiske medvind vender til en modvind i form af færre i den erhvervsaktive alder.

Det er selvsagt en stor opgave, og regeringen burde på baggrund af de fejlslagne planer frem til år 2000 have lært, at resultaterne ikke kommer af sig selv. Der er brug for initiativer, hvis arbejdsstyrken og beskæftigelsen skal øges kraftigt frem til år 2010. Der er behov for tiltag på erhvervs-, skatte- og arbejdsmarkedsområdet.

Erhvervslivets vilkår skal forbedres. Det skal være slut med vrid på afgiftsskruen, og der skal sættes ind for at nedbringe de administrative byrder, som særligt belaster de mindre virksomheder.

Vi har afvist regeringens mange nye byrder på erhvervslivet og yderligere foreslået en afskaffelse af arbejdsmiljøafgiften, G-dage og mere smidige regler for generationsskifte. Nogle af forbedringerne skal erhvervslivet selv finansiere via en begrænsning af erhvervstilskud.

Der er særlige behov for, at skatten på den sidst tjente krone og på arbejdsindkomst nedbringes, så danskerne får en større gevinst ved at udbyde mere arbejdskraft i løbet af arbejdslivet. Det giver større velfærd til familierne og vil via den øgede arbejdsindsats også forbedre de offentlige finanser.

I mange andre socialdemokratiske ledede lande sættes skatterne ned. Og Danmarks placering med verdens næsthøjeste skattetryk er så stor en belastning for aktiviteten og virkelysten, at der på sigt ikke er nogen vej uden om skattelettelser. Det er uholdbart, at skatten – uanset om den kal-

des en skat, en afgift eller noget tredje – år efter år får et nøk opad. Den høje skat på løn er en af de alvorligste bremsere for et mere dynamisk erhvervsliv. Det er det, vi hører fra landets virksomheder. Men endnu vigtigere er det, at mange danskere selv oplever at blive straffet urimelig hårdt på skatten, hvis de gør en ekstra indsats.

Vi er klare i vore ønsker. Det skal kunne betale sig at stå op om morgenen og gå på arbejde. Det er det arbejdende Danmark, vi ønsker at række en hånd. Men det tager tid at finansiere skattelettelser. Vores forslag synes vi bedst opnås ved at afvikle mellemskatten, hvilket efter vores opfattelse bør ske over en periode på 4 år. Afviklingen skal ske gradvist via en forhøjelse af bundfradraget. Konkret er vores forslag, at bundfradraget næste år øges fra de ca. 191.000 kr. til 231.000 kr.

Pinsepakken medfører en massiv og uafbalanceret stigning i beskattningen af ejerboliger og en skærpet indkomstgraduering af nedslaget til pensionisterne. Regeringens tilsagn om, at den nye ejendomsværdiskat ikke skulle øge beskattningen, holder ikke. Alene omlægningen fra lejeværdi til ejendomsværdiskat vil indebære en skattestigning på mere end 5 mia. kr., når den er fuldstændig indfaset.

Vi vil nedsætte den helt specielle ekstraskat på nye, ofte unge, boligkøbere, der har handlet bolig efter den 1. juli 1998, og som derfor er underlagt en helt særlig høj ejendomsværdiskat.

Vi vil samtidig fjerne den urimelige indkomstgraduering af nedslaget til pensionisterne, som både straffer pensionisterne og de unge, der vil spare lidt op til alderdommen.

Det at være medlem af en fagforening er efter vores opfattelse en privatsag og skattevæsenet uvedkommende. Vi foreslår derfor fradragsretten for fagforeningskontingenter og arbejdsgiveres kontingent til arbejdsgiverorganisationer afskaffet. Indbetalinger til efterlønskontingent og a-kasse skal stadig væk være fradragsberettiget.

Der vil være en lille restgruppe af lavtlønnede lønmodtagere, som ikke får glæde af det konservative forslag om lettelser af mellemskatten. Vi afsætter en pulje på 2 mia. kr., som vi mener skal målrettes til lige præcis denne gruppe af beskæftigede med de laveste indkomster.

Men problemerne med de mange beskæftigede, der rent faktisk ikke har en økonomisk gevinst ved at gå på arbejde, kan realistisk set ikke løses alene via skattepolitikken. Det ville kræve voldsomme skattelettelser, som det ikke vil være realistisk at finansiere. Skattelettelser kan løse en